

Vergaderjaar 2019–2020

30 872

Landelijk afvalbeheerplan

32 852

Grondstoffenvoorzieningszekerheid

Nr. 242

BRIEF VAN DE MINISTER VOOR MILIEU EN WONEN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 10 april 2020

Hierbij informeer ik uw Kamer over diverse onderwerpen en moties en enkele toezeggingen die ik heb gedaan in het AO Circulaire Economie van 15 oktober 2019 (Kamerstukken 32 852 en 30 872, nr. 98) en het plenaire debat over de wetswijziging in verband met de implementatie van de Kaderrichtlijn afvalstoffen op 10 maart 2020 (Handelingen II 2019/20, nr. 61, item 32).

Voordat ik u daarover informeer, wil ik eerst kort stilstaan bij de gevolgen van het coronavirus voor het afvalbeheer. De afgelopen periode heeft de afvalsector er alles aan gedaan om ervoor te zorgen dat de afvalinzameling en verwerking doorgang heeft kunnen blijven vinden. Voor de maatschappij is dit van groot belang en ik heb er veel waardering voor hoe deze sector dat doet. De maatregelen rond corona maken dat afvalstromen veranderen. Ik houd goed contact met de sector over wat dat betekent – voor de korte en langere termijn – en welke vragen er leven. Zo heeft de ILT ondermeer een instructie over ziekenhuisafval opgesteld. Daarnaast heb ik de betrokkenen bij het afvalbeheer gewezen op de calamiteitenparagraaf in het LAP. Uitgangspunt blijft daarbij dat zoveel mogelijk conform de minimumstandaarden van het LAP wordt gewerkt. Tot slot laat ik in kaart brengen wat de (bedrijfseconomische) effecten zijn voor de afvalsector op de langere termijn. De stappen die we hebben gezet in de transitie naar een circulaire economie moeten immers ook voor de toekomst geborgd blijven. In het algemeen geldt ook voor het op gang brengen van de circulaire economie dat het tempo daarvan op een aantal punten geraakt wordt door de coronacrisis. Daarvoor heb ik uiteraard het volle begrip en daar waar nodig ga ik met partijen daarover in overleg.

Manifest wijziging artikel 21 Grondwet

De vaste Commissie van EZK heeft verzocht om een reactie op het manifest inzake wijziging van artikel 21 van de Grondwet van de politieke jongerenorganisaties CDJA, DWARS, Jonge Democraten, Jonge Socia-

listen, JOVD, Perspectief en PINK!. Ik heb met belangstelling kennisgenomen van dit manifest waarin aandacht wordt gevraagd voor een gezonde en schone leefomgeving in de toekomst. De jongerenorganisaties vragen concreet om het opnemen van «toekomstige generaties» in artikel 21 van de Grondwet. Het belang van het waarborgen van een schone en gezonde leefomgeving voor toekomstige generaties erken ik. De gedachte achter het voorstel vind ik dan ook zeer sympathiek.

De huidige interpretatie van artikel 21 van de Grondwet is al ruim; er geldt een zorgplicht voor de Nederlands overheid om in haar handelen rekening te houden met het milieu. Verder spreekt de Grondwet expliciet over «bescherming én verbetering» van het milieu. Hieruit blijkt dat de toekomst van het milieu een rol speelt en meegenomen moet worden in huidig beleid en wet- en regelgeving. Hier werken we als kabinet hard aan, denk bijvoorbeeld aan het Schone Lucht Akkoord of het Plastic Pact. Daarnaast zijn er internationale en Europese verdragen waaraan Nederland zich heeft gecommitteerd en die burgers milieubescherming bieden. Via de internationale verdragen, waaronder het EVRM, is er een systeem van milieu(rechts)bescherming waarop burgers zich kunnen beroepen. Op basis hiervan kan de Staat ter verantwoording geroepen worden zoals bijvoorbeeld is gebeurd in de Urgenda-zaak. Ik zie dan ook geen noodzaak voor een Grondwetswijziging die een ingrijpende procedure zou vereisen.

Aanvullend kan ik u mededelen dat er twee jongeren vertegenwoordigers duurzame ontwikkeling zijn, geïnitieerd vanuit de Nationale Jeugdraad (NJR), die de meningen van jongeren verzamelen en inbrengen bij o.a. het Rijk en de Verenigde Naties.

Vernietiging van onverkochte goederen

Mede naar aanleiding van de motie van het lid Kröger over vernietiging retourgoederen (Kamerstuk 32 852, nr. 104) wordt op meerdere fronten gewerkt aan het verminderen van mogelijkheden om retourgoederen te vernietigen.

In de sector zelf zijn veel webwinkels al bezig met maatregelen en hulpmiddelen om klanten minder terug te laten sturen (bijvoorbeeld via virtual reality en andere digitale hulpmiddelen, zoals de mogelijkheid om kleding op het scherm te beoordelen op «past het, staat het»). Daarnaast buigt, ter concrete invulling van de motie, een expertgroep van brands, webwinkels, «gewone» winkels en producenten in samenwerking met lenW zich over mogelijkheden tot vermindering van retourzendingen. Deze expertgroep komt dit najaar met verbetervoorstellen.

Het is ingewikkeld om eventuele vernietiging van teruggestuurde spullen door bedrijven in kaart te brengen, omdat het hier interne bedrijfshandelingen betreft. Eerder onderzoek leverde geen concrete aanwijzingen op voor verbranding of shreddering. Om een beter beeld te krijgen is – eveneens ter invulling van de motie Kröger – gestart met een nader onderzoek dat kijkt naar de hele keten, toegespitst op – om te beginnen – de textielketen. In dit onderzoek wordt in beeld gebracht welke zwakke plekken er in de keten zijn en welke interventies nodig zijn om vernietiging van goederen tegen te gaan in de verschillende schakels van de keten. Na de zomer verwacht ik de uitkomsten van dit onderzoek. Aan de hand daarvan zal ik bekijken welke stappen mogelijk zijn.

Daarnaast heeft de Europese Commissie in het CE Actieplan dat op 11 maart is gelanceerd, aangegeven een verbod op vernietiging van onverkochte duurzame retourgoederen te overwegen. Zo'n verbod acht ik wenselijk, omdat het instellen daarvan bijdraagt aan het tegengaan van eventuele vernietiging, en een Europees verbod veel krachtiger en effectiever is dan een nationaal verbod.

Gescheiden inzameling op scholen en in de kantoor-, winkel-, en dienstensector (KWD)

De kosten die met gescheiden afvalinzameling gepaard gaan, zijn voor scholen en andere maatschappelijke organisaties regelmatig een obstakel om hun afval gescheiden in te laten zamelen. Onder andere de logistiek en het ontbreken van een vergoeding voor het PMD bij bedrijfsafval zijn hier knelpunten, ik kom hier later in mijn brief op terug. Ik vind het niet wenselijk als scholen mede hierdoor afzien van gescheiden afvalinzameling omdat zij ook hierin een belangrijke educatieve functie hebben. Om deze reden heb ik de afgelopen maanden uitvoerig overleg gehad met de Vereniging Afvalbedrijven (VA) en de Koninklijke Vereniging voor Afval- en Reinigingsmanagement (NVRD).

Het is goed om te zien dat partijen stappen zetten op dit terrein. Zo heeft de VA aangegeven een landelijk netwerk van gescheiden afvalinzameling aan te bieden. Het is voor alle scholen mogelijk hier gebruik van te maken. De NVRD heeft een manifest gepresenteerd met daarin de ambitie van de publieke afvalsector op het gebied van afvalscheiding bij scholen en andere maatschappelijke organisaties. De NVRD biedt elke school en andere maatschappelijke organisaties gescheiden afvalinzameling aan, tegen «aanvaardbare kosten», wanneer dit bij de huidige inzamelaar niet mogelijk is. Zij ondersteunen hun achterban met kennis en expertise hoe zij dit binnen vigerende wettelijke kaders en met inachtneming van gevestigde belangen kunnen realiseren.

Dat betekent dat in principe voor scholen er nu altijd een mogelijkheid is om het afval gescheiden in te laten zamelen. Dit is een belangrijke aanvulling op de acties die al een aantal jaren lopen gericht op preventie en afvalscheiding op scholen.

Met het aannemen van het amendement van de heer Schonis¹ wordt in de Wet milieubeheer een grondslag gecreëerd op basis waarvan per algemene maatregel van bestuur aan gemeenten de mogelijkheid kan worden gegeven om afval in te zamelen dat naar aard en samenstelling vergelijkbaar is met huishoudelijk afval. Zoals aangegeven in mijn appreciatie op het amendement, vergt het daadwerkelijk interveniëren door de overheid een stevige onderbouwing. De gevolgen voor alle betrokkenen zullen zorgvuldig moeten worden afgewogen. Ik zal dit nader onderzoeken en uw Kamer over de wenselijkheid en de uitkomsten informeren. Daarbij zal ik ook de effectiviteit van bovengenoemd Manifest betrekken.

Naast bovenstaande, stimuleer ik het scheiden van op huishoudelijk afval lijkend bedrijfsafval via een aantal sporen.

Uit analyses van Rijkswaterstaat blijkt dat de logistiek bij de inzameling van bedrijfsafval een belangrijk knelpunt is. Doorgaans zijn in een gebied meerdere inzamelaars actief. Dit is inefficiënt en door gebrek aan schaalgrootte vaak kostbaar voor met name kleinere bedrijven en maatschappelijke organisaties. Slimme logistieke oplossingen kunnen zorgen voor een verbetering van afvalscheiding door KWD-bedrijven. Vermindering van het aantal logistieke bewegingen zorgt tegelijkertijd voor vermindering van CO₂-uitstoot en een verbetering van de leefbaarheid in met name stedelijke gebieden. Ik ben met stakeholders in gesprek om afspraken te maken over opschaling van slimme logistieke oplossingen. Ik zal de Kamer hierover later dit jaar informeren.

Zoals aangekondigd in LAP3 wordt daarnaast het beleid voor afvalscheiding door bedrijven geëvalueerd en zo nodig aangepast. De

¹ Kamerstuk 35 267, nr. 13

beleidsregels zijn de uitwerking van de wettelijke verplichting onder de Wet milieubeheer. Het huidige beleid behoeft actualisatie en blijkt te complex en onvoldoende effectief. Ook het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal) en de Omgevingswet (Ow) nopen tot een wijziging. Het voorstel voor de nieuwe opzet neem ik mee in de wijziging van het LAP. Uitgangspunt is een verduidelijking en modernisering van de aanpak. Het moet voor bedrijven en organisaties op een laagdrempelige manier helder zijn wat er van ze gevraagd wordt. Op deze wijze is de communicatie over de regels ook beter vorm te geven.

Tot slot zullen producenten met ingang van 2023 voor alle door hen op de markt gebrachte verpakkingen een innamesysteem moeten organiseren en de kosten daarvan moeten dragen. Dit volgt uit het EU-afvalpakket en de implementatie van de Kaderrichtlijn afvalstoffen. Dit geldt dan dus ook voor verpakkingen in het afval van bedrijven en maatschappelijke organisaties als scholen.

Export plastics

Ik heb toegezegd uw Kamer te informeren over de problematiek van de export van plastics naar derde landen. Met het verstrekken van deze informatie breng ik meteen de in de praktijk mogelijke juridische stappen in kaart om de export van plastic afval naar landen buiten de OESO aan banden te leggen, zoals verzocht in de motie² van de leden Kröger en Laçin. De ILT kan alleen transporten voor export uit de EU tegenhouden die niet voldoen aan de Europese Verordening Overbrenging Afvalstoffen (EVOA). Bij export naar niet-OESO-landen kan alleen onvervuild kunststof-afval worden gestopt, waar volgens de aanvullende regels op de «derde landenlijst» een verbod voor geldt of waar geen vergunning voor is verleend. Op deze landenlijst kunnen niet-OESO-landen aangeven of zij de import van groene lijst afval toestaan en onder welke voorwaarden. Deze Europese lijst wordt momenteel vernieuwd. Export van vervuild kunststof-afval uit de EU is uiteraard niet toegestaan. Na de implementatie van de recente wijziging van het Verdrag van Bazel in de Europese regelgeving zal alleen schoon en recyclebaar plastic afval op deze groene lijst staan. Zo zal er vanaf 2021 geen gemengd kunststofafval meer naar niet-OESO-landen mogen worden geëxporteerd. Schone mengsels van polyethyleen (PE), polypropyleen (PP) en polyethyleentereftalaat (PET) blijven wel op de groene lijst staan. Dit is tijdens de COP van het Verdrag van Bazel besloten.

De export van afval naar niet-OESO-landen controleert de ILT in samenwerking met de douane en politie. De douane doet bij de aangifte van uitvoer uit de EU controles op de laadlocatie en in de zeehavens. Bij activiteiten van Nederlandse handelaren in het buitenland die het kunststofafval niet via Nederland transporteren, zal de autoriteit ter plaatse toezicht moeten houden. De ILT verleent hierbij de gewenste ondersteuning. De autoriteit in het land van herkomst heeft de plicht zorg te dragen voor het terugnemen van de afvalstoffen en de handhaving. In de media is de situatie aan de orde gesteld dat Nederlands kunststofafval via de Antwerpse haven naar Maleisië was verscheept. De ILT heeft van haar Vlaamse collega's vernomen dat een partij kunststof die geretourneerd moest worden uit Maleisië, is teruggenomen door de Nederlandse handelaar en is aangekomen in België. De Vlaamse toezichthouder handelt deze handhavingszaak verder af. Bij het toezicht op grensoverschrijdend transport van afvalstoffen zoals kunststofafval en elektronica afval werkt de ILT intensief samen met de Vlaamse collega's omdat deze afvalstoffen vaak via Rotterdam, Amsterdam of Antwerpen de EU

² Kamerstuk 32 852, nr. 103

verlaten. Er is ook intensief contact met EVOA-autoriteiten in landen van herkomst zoals Duitsland, Ierland en het Verenigd Koninkrijk.

Producentenverantwoordelijkheid voor matrassen

In de inzameling en recycling van matrassen zijn de afgelopen periode de nodige knelpunten geconstateerd, in het bijzonder het probleem dat teveel matrassen op een verkeerde manier worden ingezameld en daardoor nat en vervuild raakten. Tevens is de recyclingcapaciteit in Nederland beperkt en leidde de inzameling en recycling van matrassen tot hoge kosten voor gemeenten.

Met de producenten van matrassen heb ik een akkoord bereikt over aangaan van een vrijwillige producentenverantwoordelijkheid. Producenten realiseren een systeem waarmee matrassen die bij consumenten vrijkomen, worden ingezameld en gerecycled. Daarbij is als doel gesteld om de hoeveelheid gerecyclede matrassen te laten stijgen van 35% in 2020 tot 75% in 2028. Producenten dragen hiervan de kosten. Zij zijn tevens bezig met het opzetten van een uitvoeringsorganisatie, die de inzameling bij grote verkooppunten en milieustraten gaat faciliteren. Ik ben voornemens het door producenten opzette systeem algemeen verbindend te verklaren, zodat alle producenten op de Nederlandse markt meedoen. Het systeem moet met ingang van 2021 operationeel zijn. Ook is in samenwerking tussen producenten en andere ketenpartijen de recyclingcapaciteit in Nederland verhoogd. Tot slot wordt door producenten een matrasetiket en -label ontwikkeld, waarmee de consument bij het aankopen van een nieuw matras wordt geïnformeerd over de toegepaste materialen en de duurzaamheid van een matras. Ik ben blij met al deze resultaten in de verschillende stappen in de keten en de inzet van producenten.

Producentenverantwoordelijkheid in omringende landen

Ik heb toegezegd uw Kamer te informeren naar aanleiding van de vraag of er voor

Nederland interessante voorbeelden van uitgebreide producentenverantwoordelijkheid (UPV) zijn in omringende landen. Die zijn er zeker, maar ik constateer tegelijk dat het aantal voorbeelden nog beperkt is. In het kader van de voorbereiding van het derde Landelijk Afvalbeheerplan (LAP3) is gekeken naar UPV systemen van andere landen en de diverse aspecten in de uitvoering daarvan. Graag verwijs ik u naar hoofdstuk A5 «Beschikbaar instrumentarium» van het LAP3³ waarin uitgebreid wordt ingegaan op de overwegingen voor de toepassing van UPV in Nederland. De beschreven lijn is mede gebaseerd op het onderzoek dat consultant EY destijds heeft uitgevoerd voor het LAP3 en waarin diverse voorbeelden van UPV systemen nader zijn bekeken. Frankrijk blijkt één van de weinige landen die diverse extra eigen initiatieven ontplooit naast de gebruikelijke door de EU opgelegde UPV systemen (zijnde voor autowrakken, batterijen, verpakkingen en afgedankte elektrische en elektronische apparaten). In de afgelopen periode heb ik op ambtelijk niveau enkele malen gesproken met de Franse collega's over hun aanpak, ervaringen en leerpunten. Overigens ben ik van mening dat Nederland zelf ook al goede stappen vooruit zet in het UPV speelveld met de aankondiging van een UPV voor textiel en matrassen, de voorgenomen implementatie van UPV systemen in de context van de SUP richtlijn en de lopende verkenningen naar UPV voor de gevelbouw, duurzame energie-installaties en vloerbedekkingen. Uit de ervaringen met textiel en matrassen blijkt wel dat het realiseren van UPV-systemen geen sinecure is en doorzettingsvermogen

³ [https://lap3.nl/beleidskader/deel-a-algemeen/a5-beschikbaar/](https://lap3.nl/beleidskader/deel-a-algemeen/a5-beschikbaar)

vergt, omdat rollen en verantwoordelijkheden van stakeholders veranderen, hetgeen ingrijpt op bestaande belangen en een beroep doet op het verandervermogen van bedrijven.

Tot slot merk ik op dat de Europese Commissie streeft naar een zo uniform mogelijke uitvoering van UPV-verplichtingen. Reden hiervoor is de grensoverschrijdende handel in producten waar UPV op van toepassing is. Deze moet plaatsvinden binnen een gelijk speelveld. De Commissie werkt momenteel aan een handreiking voor de lidstaten over de uitvoering van diverse specifieke elementen waaronder de grondslagen voor de verrekening van de kosten van UPV-systemen en criteria voor tariefdifferentiatie. De elementen die worden genoemd voor tariefdifferentiatie omvatten onder meer repareerbaarheid, recyclebaarheid en aandeel gerecycled materiaal. Voor zover nu bekend zal de handreiking medio dit jaar worden gepubliceerd. Ik zet in op een voortgezette ontwikkeling van het instrument UPV in Nederland en Europa op een geharmoniseerde wijze waar dat mogelijk is met het oog op een gelijk speelveld voor de betreffende producenten.

Stand van zaken uitvoering klimaatmaatregelen

Het kabinet heeft ondertussen vanuit de klimaatmiddelen (klimaatenvoloppe en het Urgendapakket) middelen vrijgemaakt voor circulaire maatregelen die tot CO₂-besparing leiden. Voor de uitvoering wordt een aantal instrumenten ingezet, zoals subsidieregelingen DEI+ en de subsidieregeling circulaire ketenprojecten, fiscale maatregelen, zoals de MIA/Vamil en de heffing op de verbranding en het storten van geïmporteerd afval, of afzonderlijke opdrachten aan RWS. Met deze maatregelen wordt zowel een impuls voor de circulaire economie als ook een CO₂-besparend effect beoogd. Die effecten met betrekking tot CO₂ zullen worden meegenomen door het PBL in de KEV, die naar verwachting in oktober van 2020 beschikbaar komt.

Toekomstbestendig afvalbeheersysteem

Op 9 oktober 2019 heb ik uw Kamer een brief gestuurd naar aanleiding van het intrekken van het importplafond (Kamerstuk 30 872, nr. 240). Daarin heb ik aangegeven dat de situatie bij AEB en het van kracht worden van het importplafond als gevolg van verdringing door buitenslands brandbaar afval voor mij aanleiding zijn om de komende tijd in gesprek te gaan met relevante partijen om te verkennen welke aanvullende maatregelen nodig zijn om het afvalbeheersysteem toekomstbestendiger te maken. Ik heb daarbij aangekondigd in te gaan op risico's op schaarste aan verwerkingscapaciteit en calamiteiten, maar ook op verduurzaming van de afvalketen in zijn geheel. Hiertoe heb ik reeds een verkenning uitgezet naar de mogelijkheden om te komen tot een verbrandingsverbod voor recyclebaar afval per 2030. In dat licht heb ik ook eerder aan uw Kamer toegezegd na te gaan of de prikkels die nu gelden voor het storten, verbranden en nuttig toepassen van afval in Nederland de goede kant op staan. Ik heb daarvoor onderzoek laten uitvoeren door het onderzoeksinstituut DRIFT. Het onderzoeksrapport stuur ik met deze brief mee⁴.

DRIFT concludeert dat het beleid om afval weg te bewegen van stortplaatsen zeer succesvol is geweest en dat zich een zeer efficiënt afvalverwerkingssysteem heeft ontwikkeld. Om verder op weg te gaan in de richting van een Circulaire Economie is er wel een aantal verbeterpunten.

⁴ Raadpleegbaar via www.tweedekamer.nl

Zo geldt voor veel stromen en doelgroepen dat de economische prikkels nog niet in de richting staan van minder storten, minder verbranden en meer circulaire economie. Gegeven de huidige lineaire economie loont stijgen op de afvalhiërarchie lang niet altijd (bijvoorbeeld recycleren in plaats van verbranden of storten).

Daarnaast constateert DRIFT dat er sterke juridische prikkels zijn, zoals minimumnormen en diverse andere instrumenten die het publieke belang borgen. Tegelijkertijd is er wel sprake van uitzonderingen, ontheffingen en ontwijking van dit soort normen. Het altijd halen van deze minimum-normen zal volgens DRIFT maar beperkt helpen om de circulaire doelen te halen.

Ten aanzien van de institutionele en mentale prikkels concludeert DRIFT dat er bij bedrijfsafval, dat vergelijkbaar is met huishoudelijk afval, nog potentie is om forse winst te maken via het vergroten van bewustzijn en «normaal» maken van bijv. gescheiden inzameling. Verder ziet DRIFT voor het hele afvalstelsel een kloof tussen de vele vrijwillige instrumenten die vanuit de circulaire gedachte sterk zijn opgekomen in het afvalstelsel versus (het zelfbeeld van) een concurrerende afvalsector.

Op dit moment richt de maatschappelijke en politieke discussie, die ook aanleiding was voor het DRIFT onderzoek, zich sterk op de achterhoede: waar worden regels opgerekt of mogelijk overtreden? DRIFT onderstreept, in het belang van de transitie naar een circulaire economie, dat het nodig is om eerst de aandacht uit te laten gaan naar het creëren van een voorhoede, gelijktijdig naar het naar een hoger niveau tillen van het peloton en pas als sluitstuk de achterhoede te verkleinen. Het kabinet deelt deze insteek.

Om de voorhoede te ondersteunen heeft het kabinet het afgelopen jaar onder andere de volgende maatregelen genomen:

- 1) In 2019 en 2020 heeft het kabinet extra middelen vanuit Urgenda vrijgemaakt voor het stimuleren van recycling om zo aanvullende CO₂-winst te bereiken. Dit gebeurt door inzet van bestaande subsidie en stimuleringsinstrumenten zoals de DEI+ en de MIA/Vamil.
- 2) Ook heeft het kabinet een subsidieregeling voor ketenprojecten voorbereid. Ondernemers uit het midden- en kleinbedrijf (mkb) die samen met elkaar een circulair product of dienst ontwerpen of hun processen of businessmodel circulair organiseren kunnen vanaf 9 april 2020 gebruik maken van deze subsidie Circulaire ketenprojecten (de subsidieregeling is open van 9 april tot en met 1 oktober 2020).
- 3) Samen met het bedrijfsleven is het Versnellingshuis CE geopend, waarmee concrete projecten worden ondersteund.

Ook ziet het kabinet het belang van gelijktijdig naar het naar een hoger niveau tillen van het peloton. Daarvoor zijn de volgende maatregelen van belang:

1. Een solide wettelijke basis voor het instrument van uitgebreide producentenverantwoordelijkheid (UPV). Het kabinet ziet UPV als een bruikbaar instrument om het peloton naar een hoger plan te tillen. UPV maakt producenten verantwoordelijk voor de keten en prikkelt daarmee tot meer circulariteit. In deze brief heb ik u gemeld welke initiatieven in Nederland momenteel al gaande zijn.
2. De Europese meetmethode voor de recycling van verpakkingen. Deze meetmethode wordt aangepast. Hierover zal ik de Kamer via een separate brief informeren. Dit zal een impuls geven voor de kwaliteit van het in te zamelen materiaal zodat er verder in het proces minder uitval is en het materiaal kan worden toegepast als grondstof. Hiermee ontstaat een prikkel voor producenten die producentenverantwoordelijkheid dragen en voor andere spelers in de keten om de kwaliteit van ingezamelde materialen te verbeteren.
3. Het onlangs gelanceerde nieuwe actieplan van de Europese Commissie voor een circulaire economie. Dit actieplan zal ook impulsen bieden

voor het toekomstige afvalbeheersysteem dat moet leiden tot minder afval, betere inzameling en recycling en meer toepassing van recyclaat in producten. Ik ondersteun de inzet van de Commissie omdat het belangrijk is dat op Europees niveau de juiste condities worden gecreëerd voor verdere versterking van het avalsysteem.

Het is van belang om met bedrijven, maatschappelijke organisaties en bestuurlijke partners de stappen richting 2050 in beeld te brengen en het afvalbeleid vorm te geven in de richting van een circulaire economie in 2050. Ik zal daar de komende tijd verder mee aan de slag gaan in overleg met betrokken partijen en daarbij gebruik maken van de constatering in het rapport van DRIFT. Doel is te komen tot een toekomstbestendig afvalstelsel in de transitie naar een circulaire economie, met focus op de koplopers en het peloton in de circulaire economie, maar ook met aandacht voor de achterblijvers in het nu nog lineaire stelsel.

Tot slot

Ik heb uw Kamer met deze brief geïnformeerd over de stand van zaken op een aantal belangrijke onderwerpen. Ik wil u verder melden dat ik op 22 april as. een bestuurlijk overleg heb over het dossier verpakkingen waaronder de aanpak van de kleine plastic flessen en blikjes in het zwerfafval. Ik zal u na dit overleg informeren over de uitkomsten.

De Minister voor Milieu en Wonen,
S. van Veldhoven-van der Meer